

РЕШЕНИЕ

№ 1292

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.СТ.Т.

при участието на секретаря С.В.О.

като разгледа докладваното от Г.СТ.Т. Гражданско дело № 20221110141926 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, вр. чл. 94, ал. 1, вр. чл. 94а, ал. 1, т.1 ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 20 541,78 лева, представляваща авторски възнаграждения за организираните от ответника и проведен на 18.07.2019 г. в гр. София, Зала 1 на НДК, концерт на М.Б. по силата на Договор № В – 431/03.07.2015 г. за разрешаване на публично изпълнение на музика по време на концерти и други прояви и Приложение № 1 – Правила за определяне размера на възнагражденията, дължими за използване на музикални и свързани с тях литературни произведения при публично изпълнение на музика по време на концерти и други събития и сумата от 5 181,09 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 11.02.2020 г. до 02.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на подаване на исковата молба – 02.08.2022 г. до окончателно изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че е юридическо лице с нестопанска цел, регистрирано като организация за колективно управление на авторски права. Сочи, че ответникът е организатор на концерт на М.Б., проведен на 18.07.2019 г. в гр. София, Зала 1 на НДК. Посоченият концерт попадал под действието на сключения между страните Договор № В-431 / 03.07.2015 г. за разрешаване на публично изпълнение на музика по време на концерти и други прояви, с който ответникът получавал предварително писмено съгласие от ищеца като ОКУП срещу заплащане на възнаграждение съгласно Договора и Приложение №1 към него, да бъдат изпълнени публично на живо произведенията - част от защитения репертоар на и управлявани от ищеца на територията на България. Договорът бил сключен за 3-годишен срок, като се подновявал автоматично

за нови едногодишни периоди, ако не бъде писмено прекратен от страните. Излага, че ответникът е изпълнил част от своите задължения по Договора, като на 09.01.2020 г. изпратил по имейл списък на реално изпълнените песни на процесния концерт, а на 21.01.2020 г. - изпратил отчет за приходите от продажба на билети за въпросния концерт. С оглед получената информация, ищецът изчислил размера на дължимото възнаграждение и уведомил ответника чрез Уведомление, изпратено на 27.01.2020 г. с имейл, според което дължимите авторски възнаграждения възлизали на сумата от 17 118,15 лв. Във въпросното уведомление били посочени отстъпки от 10% и/или 25% от дължимата сума, които се прилагали, ако организаторът заплати задълженията си по Договора и не се прилагали, ако забави плащането с повече от 60 дни. Твърди, че заедно с уведомлението до ответника била изпратена и проформа фактура за сумата след отстъпките. Сочи, че върху дължимата сума за авторски възнаграждения се начислява и ДДС, т.е. общият ѝ размер възлизал на 20 541,78 лв. Поддържа, че съгласно договореностите между страните, ответникът е следвало да заплати дължимите авторски възнаграждения в 14 дневен срок, считано от получаване на уведомлението, като последното било изпратено и получено на 27.01.2020 г. С оглед описаното излага, че ответникът, считано от 11.02.2020 г. е изпаднал в забава. Твърди, че до ответника е изпратена по куриер и покана за доброволно изпълнение на 16.05.2022 г., получена на 17.05.2022 г., с която също бил предоставен 14 дневен срок за доброволно изпълнение, но въпреки това, до момента ответникът не изпълнил задълженията си. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски по обезпечителното и исковото производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Ответникът не оспорва, че е бил организатор на проведения на 18.07.2019 г. в зала 1 на НДК, концерт на М.Б., но сочи, че във връзка с реализирането му е сключил Договор № В - 00206/01.03.2019 г. чрез Криейтив Артистс Ейджънси, с MBO TOURS. Inc. - дружество предоставящо услугите на изпълнителя М.Б.. Съгласно договора страните уговорили възнаграждение за услугата в размер на 50 000 евро и отчисления от стойността на продадените билетите - 9% комисионна и 10.4% за PRS - дружеството за колективно управление на авторски права, действащо на територията на Обединеното кралство на Великобритания и Северна Ирландия, Република Ирландия и др. Твърди, че предоставената по договора услуга е комплексна и включва разходи по пристигане и престой на артиста - изпълнител, хонорар за изпълнението му по време на концерта и уреждане на авторските права върху музикалните произведения включени в неговия репертоар. Ответникът сочи, че така подписаният договор го освобождава от задължението за заплащане на авторски възнаграждения за използвания от артиста - изпълнител репертоар, т.к. това било ангажимент на MBO TOURS. Inc. и следвало да се осъществи от приходите от билети, чрез посоченото в договора дружество за колективно управление на права PRS. Оспорва и представените от страна на ищеца писмени доказателства, като на първо място сочи, че ангажираната електронна кореспонденция между представителите на двете страни - Теменуга Калканова и Росина Петрова, не носи техните подписи. Обръща внимание, че съгласно сключения между страните Договор № В - 431/03.07.2015 г., „ за целите на съобщенията,

изявленията и уведомленията“ НДК е посочило лицето Юлияна Караатанасова, което лице дори не било копирано във въпросната кореспонденция. Относно представения от ищеца като писмено доказателство сетлист на музикалните произведения, включени в програмата на концерта, излага, че същият не съдържа информация кой и кога го е изготвил, както и че не е подписан от представител на НДК. Освен това сочи, че сключеният между страните договор изисквал попълването и подаването на образец Приложение № 2. Излага също, че в Уведомление за определяне на дължимите авторски възнаграждения при провеждане на концерти и други музикални прояви е посочено, че приходите от билети от музикалното събитие са в размер на 219 211 лева, но в подкрепена на това било приложено само копие от Приемо - предавателен протокол за продадени билети за концерта чрез „Ивентим.БГ“ ООД на стойност от 25 529 лева, т.е. липсвали доказателства за разликата до 219 211 лева. Оспорва и представената от ищеца профором фактура № 816/27/01.2020 г. и излага подробно, че същата не представлява данъчен документ, както и че не е основание за плащане. Оспорва и поканата за доброволно изпълнение. Моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

На основание чл. 154 от ГПК в тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, вр. чл. 94, ал. 1, вр. чл. 94а, ал. 1, т.1 ЗАПСП е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на облигационно правоотношение между страните по договор за разрешаване на публично изпълнение на музика по време на концерти и други прояви; изпълнение от страна на ищеца на задълженията по договора; че е постигната уговорка в договора за заплащане на възнаграждение в полза на ищеца; изискуемост на претендираните вземания за главница и техния размер за процесния период.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже датата, на която е поканил ответника да му заплати претендираната сума, както и размера на обезщетението за забава за процесния период.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже наведените с отговора на исковата молба възражения, както и погасяването на претендираните от ищеца вземания.

Съдът е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

- 1/ ищецът е регистриран като организация за колективно управление на авторски права;
- 2/ ответникът е бил организатор на проведения на 18.07.2019 г. в зала 1 на НДК, концерт на М.Б.;
- 3/ между страните е сключен Договор № В-431 / 03.07.2015 г. за разрешаване на публично изпълнение на музика по време на концерти и други прояви;
- 4/ във връзка със сключения между страните договор, ищецът е издал проформа фактура на стойност 20 541,78 лв. с вкл. ДДС;
- 5/ ищецът е изпратил до ответника покана за доброволно изпълнение на 16.05.2022 г., получена на 17.05.2022 г.
- 6/ ответникът, НДК, не е заплатил авторски възнаграждения за процесния

концерт чрез Сдружение „М“ по договор № В-431/03.07.2015 г.

В срока, предоставен на страните за депозиране на писмени защиты, са постъпили становища от двете страни. Ищецът поддържа иска и претендира разноски. Развива подробни доводи за основателност на претенцията. Ответникът оспорва иска, като сочи, че не е издадена и осчетоводена от ищеца фактура за процесното вземане. Ответната страна също претендира разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

По делото не се спори между страните и се установява от представените от ищеца писмени доказателства, че същият е регистриран като организация за колективно управление на авторските права на основание § 24, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗАПСП (обн. - ДВ, бр. 28 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г.) вр. с чл. 40б от ЗАПСП (отм. - ДВ, бр. 28 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г.).

Представени са от ищеца и са приети като доказателства по делото Удостоверение с изх. № У-18/27.08.2021 г., издадено от Министерство на културата в уверение на това, че Сдружение „М“ е регистрирано като организация за колективно управление на авторски права и е вписано в регистъра, воден от Министерство на културата, съгласно чл. 94Г ЗАПСП.

Представени са от ищеца и са приети като доказателства по делото още удостоверение с изх. № У-49/26.10.2018 г., издадено от МК, удостоверение с изх. № У-62/05.09.2014 г., издадено от МК, удостоверение за регистрация на дейност по колективно управление на права с № 62-00-0152/27.10.2011 г., издадено от МК, удостоверение № 11/19.01.1994 г., издадено от МК, като всички посочени удостоверения установяват правомощията на ищеца по колективно упражняване на авторски права.

От представения препис от Договор за разрешаване на публично изпълнение на музика по време на концерти и други прояви № В-431/03.07.2015 г., сключен между „НДК - КЦС“ ЕАД и Сдружение „М“. От този договор, имащ характера на писмен договор по чл. 58 ЗАПСП за предварително отстъпени авторски права чрез организация за колективно управление, която управлява съответната категория права в държавата, в която се осъществявало използването, се установява, че Сдружение „М“, в качеството си на организация за колективно управление на авторски права по чл. 40 от ЗАПСП, отстъпва на НДК срещу възнаграждение неизключителното право да използва публично по време на концерти или други публични прояви, на „живо“ или чрез запис, всякакви разгласени преди това музикални произведения и литературни произведения, свързани с музика, правата за публично изпълнение, върху които са му отстъпени или ще му бъде отстъпени по време на действието на този договор, от неговите членове или членовете на чуждестранни организации, с които Сдружение „М“ има сключени договори за взаимно представителство и са му поверени за управление /чл. 1/. Между страните не се спори, че процесното събитие има характера на „концерт/проява“ по смисъла на чл. 1, ал. 2 от цитирания договор. Съгласно чл. 2 от договора „НДК – КЦС“ ЕАД се задължава да

заплаща на сдружението възнаграждение за всеки отделен концерт/проява. Видно от договора /чл. 5/ в 30-дневен срок от провеждането на всеки концерт/проява ответникът се задължава да предостави на ищец в случай на концерт/проява с приход заверено копие от приемо-предавателните протоколи на фирмите, които разпространяват билети и всякакъв друг платен достъп до концерта/проявата; както и програма с реално изпълнените произведения (сетлист), която трябва да съдържа данни за заглавието на произведението и по възможност имената на авторите и времетраенето на всяко произведение, образец от която се предоставя от сдружението при подписването на договора. Съгласно чл. 5, ал. 4 от договора въз основа на представения сетлист /програма/ ищецът уведомява ответника за размера на дължимата за конкретния концерт/проява сума и издава фактура за дължимото възнаграждение. Видно от чл. 6 от договора между страните е уговорено, че в срок от 14 дни от получаването на уведомлението по чл. 5, ал. 4 ответникът се задължава да заплати дължимото възнаграждение по посочена сметка на ищеца.

По делото са приети като писмени доказателства и Правила за определяне размера на възнагражденията, дължими за използване на музикални и свързани с тях литературни произведения при публично изпълнение на музика по време на концерти и други събития, от които правила се установява начина на ценообразуване на дължимото възнаграждение по горепосочения договор между страните по настоящото дело. Правилата са одобрени със Заповед № РД09-10330.03.2012 г. на министъра на културата, препис от която също е приета като доказателство по делото.

Приети са като доказателства и електронни документи, възпроизведени на хартиен носител – извлечения от електронна поща, от които е видно, че от името на ответника чрез Нуша Иванова до ищцовото дружество на 09.01.2020 г. е изпратен сетлист на песните от процесния концерт. От друго електронно съобщение, изпратено на от името на Нуша Иванова, посочена в съобщението като „Ръководител отдел „Маркетинг, реклама и разпространени“ при ответното дружество, се установява, че на 21.01.2020 г. ответникът е изпратил на ищеца справка за продажбите на билети за процесния концерт. От извлечение на хартия от електронно съобщение от 27.01.2022 г. се установява, че от името на ищцовото дружество е изпратено до ответното дружество изчисление за дължимото възнаграждение за процесния концерт на М.Б.. Представени са още извлечения от електронни съобщения от 20.01.2020 г. и от 21.01.2020 г., подадени от името на Нуша Калканова, с които от името на ответното дружество до ищцовото дружество са изпратени отчети за продажбите на билети за процесния концерт.

От ищеца са представени проформа фактура № 816/27.01.2020 г. Представени са още покана за доброволно изпълнение на задължения с изх. № 10-1941/09.05.2022 г., издадена от ищеца и адресирана до ответника, както и справка от система на пощенски оператор, от която справка се установява, че на 16.05.2022 г. пратка е изпратена от ищеца и на 17.05.2022 г. е получена от ответника.

От ответника е представен препис от договор от 20.02.2019 г., сключен между МВО Tours, Inc. предоставящо услугите на изпълнителя, известен като М.Б., и „НДК - КЦС“ ЕАД. В договора е посочено /л. 3/13/, че допълнителните

начисления на билет включват 10,4%, включена в цената на билетите, такса за PRS, като в бележка под линия е уточнено, че PRS представлява британска авторска организация за защита на интелектуалната собственост, която събира процент от цените на билетите. Към договора са приложени още допълнителни условия, съгласно които /т. 1 с/ „НДК - КЦС“ ЕАД се задължава, доколкото не е уговорено друго в договора, да отговаря изцяло за всякакви лицензи за изпълнителски права във връзка с изпълнението на музикални произведения на представленията.

От представеното и прието като писмено доказателство писмо, издадено от „PRS за музика Лимитед“, регистрирано във Великобритания, се установява, че PRS не е отстъпвало правото на публично изпълнение на каквито и да било музикални произведения /песни/ по време на концерта на г-н М.Б. на живо, състоял се на 18.07.2019 г. в НДК, София, България.

От заключението по съдебно-счетоводната експертиза, неоспорена от страните, изслушана и приета от съда, което заключение настоящият състав кредитира като обективно и пълно, се установява, че размерът на главницата – авторски възнаграждения по процесния договор № В-431/03.07.2015 г. и правилата за определянето им, възлиза на 20541,78 лв. размерът на обезщетението за забава върху главницата от 20541,78 лв. за периода 11.02.2020 г. – 02.08.2022 г. възлиза на 5158,27 лв.

Останалите доказателства съдът намира за неотнормими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Предявени са искиове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, вр. чл. 94, ал. 1, вр. чл. 94а, ал. 1, т.1 ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗАПСП, музикалните произведения са обект на авторското право.

Съгласно нормата на чл. 5, изр. първо от ЗАПСП, автор е физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведение. А съгласно чл. 8 от закона, авторското право върху произведение, създадено от две или повече лица, им принадлежи общо независимо дали произведението е неделимо цяло или се състои от части, които имат самостоятелно значение.

Разпоредбата на чл. 18, ал. 1 от ЗАПСП урежда изключителното право на автора да ползва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица. Като ал. 2 на същата разпоредба посочва действията, които се считат за използване на произведението, включително публичното представяне или изпълнение на произведението (т. 3). Съгласно чл. 18, ал. 3 от ЗАПСП, използването по ал. 2, т. 3 е налице, когато посочените действия се извършват по начин, даващ възможност произведението да бъде възприето от неограничен брой лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАПСП, договорите, с които се отстъпва правото за публично изпълнение на произведения по време на концерти, се сключват с лицата - организатори на концертите, които осигуряват мястото на провеждането, технически и други средства, участието на изпълнителите и разгласяването на концертите, независимо за чия сметка става това.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 4 от ЗАПСП, при публично изпълнение на произведения на концерти ползвателят предоставя на организацията за колективно управление на права в тридневен срок преди изпълнението предварителен списък с произведенията, които ще се изпълняват по време на концерта, и техните автори, а след публичното изпълнение - точен отчет с изпълнените произведения и техните автори, както и точен отчет за прихода от концерта.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 3 от ЗАПСП, мястото за провеждане на концерта се предоставя за ползване въз основа на заверени копия от договорите за отстъпване на право за публично изпълнение на произведенията, които предстои да бъдат изпълнени, а при неизпълнение на това задължение лицето, предоставило мястото за ползване, отговаря солидарно с организатора на концерта за изплащане на дължимите възнаграждения на авторите за публичното изпълнение.

Между страните не се спори, а и от съвкупната преценка на доказателствения материал се установява, че към 18.07.2019 г. отношенията между ищеца и ответника по повод използването публично по време на концерти или други публични прояви, на „живо” или чрез запис, на всякакви разгласени преди това музикални произведения и литературни произведения, свързани с музика, правата за публично изпълнение, върху които са отстъпени на ищеца, се регулират от договор за разрешаване на публично изпълнение на музика по време на концерти и други прояви.

Не се спори също, че ответникът има качеството на организатор на концерт на М.Б., проведен на 18.07.2019 г. в гр. София, зала 1 на НДК.

Не се спори, а и от представените удостоверения, издадени от МК, се установява, че Сдружение „М“ е организацията за колективно управление, която управлява на територията на Република България публичното изпълнение на авторски права /чл. 18, ал. 2, т. 4 ЗАПСП/.

Не се спори, че титулярите на права върху изпълнените по време на концерта произведения членуват в организацията за колективно управление на права, с която ищцовото сдружение има сключен договор за защита на авторските права в Република България.

Не се спори, че ответникът не е заплатил на ищеца възнаграждение за авторските права и сродните права върху произведенията, изпълнени на процесния концерт, а от представеното писмо от P R S се установява, че подобно възнаграждение не е заплатено и към сродната чуждестранна организация –PRS, дружеството, управляващо авторските права и сродните права върху произведенията на територията на Великобритания.

По тези съображения съдът намира, че са налице първата и втората предпоставка на иска – за ответника е валидно възникнало задължение за заплащане на възнаграждение по договор, което задължение не е изпълнено.

Размерът на дължимото обезщетение се установява от неоспореното и прието заключение по ССЧЕ. Той възлиза на 20541,78 лв. с включен ДДС, поради което искът следва да се уважи изцяло.

В писмената защита на ответника защитата се концентрира върху липсата на издадена и осчетоводена фактура. Тези доводи не се споделят от настоящия състав на СРС. Задължението за ответника е възникнало с настъпване на

предпоставките, описани в рамковия договор от 03.07.2015 г. Не евентуално издадената фактура е източникът на задължението, а поведението на ответника, изразяващо се в организирането на концерт, на който се изпълняват произведения, обект на авторски и сродни права.

В практиката на ВКС се приема, че е ирелевантно за спора обстоятелството, че процесните вземания не са счетоводно отразени, когато задълженията на ползвателя са възникнали по споразумение с организацията за колективно управление на авторски права / Решение № 134 от 4.10.2018 г. на ВКС по т. д. № 2377/2016 г., II т. о., ТК /.

По отношение на иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Срокът за заплащане на възнаграждение е уговорен в чл. 6 от договора от 03.07.2015 г.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от договора въз основа на предоставената от НДК информация /сетлист/ по чл. 1, т. 3 сдружението уведомява НДК посредством електронно съобщение или писмо за размера на дължимото възнаграждение. Съгласно чл. 6 в срок от 14 дни от съобщението по чл. 5, ал. 4 НДК се задължава да извърши плащане.

От представените извлечения от електронна поща се установява, че съобщението по чл. 5, ал. 4 от договора е изпратено, респективно получено на 27.01.2020 г. Двуседмичният срок по чл. 6 е изтекъл на 10.01.2020 г. поради което на 11.01.2020 г. ответникът е изпаднал в забава. Доколкото върху дължимото възнаграждение се начислява ДДС, то и обезщетението за забава следва да се начислява върху цената с вкл. ДДС, а именно – 20541,78 лв. Вещото лице установява, че дължимото обезщетение е в размер на 5158,27 лв. за исковия период, очертан от ищеца.

При това положение искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да се уважи до 5158,27 лв., като за разликата над този размер до 5181,09 лв. претенцията следва да се отхвърли като неоснователна.

По разноските

При този изход на спора разноски се дължат и на двете страни.

От ищеца са сторени разноски, които съдът оценява на 2263 лв. С оглед изхода от спора следва да се присъдят в полза на ищеца 2260,74 лв.

От ответника са сторени разноски в размер на 365 лв., от които на ответника следва да се присъдят 0,37 лв.

Така мотивиран, СРС

РЕШИ:

ОСЪЖДА „НДК - КЦС“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на Сдружение „М“, ЕИК *****, на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, вр. чл. 94, ал. 1, вр. чл. 94а, ал. 1, т.1 ЗАПСП сумата от 20541,78 лв. с вкл ДДС, представляваща възнаграждение по Договор за разрешаване на публично изпълнение на музика по време на концерти и други прояви № В-431/03.07.2015 г. за организирания от ответника и проведен на 18.07.2019 г. в гр. София, Зала 1 на НДК, концерт на М.Б., както и на основание чл. 86, ал. 1

ЗЗД сумата от 5158,27 лв., представляваща лихва за забава върху главницата от 20541,78 лв. за периода 11.02.2020 г. – 02.08.2022 г., като ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над 5158,27 лв. до претендирания от ищеца размер от 5181,09 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА „НДК - КЦС“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на Сдружение „М“, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК съдебни разноси в размер на 2260,74 лв.

ОСЪЖДА Сдружение „М“, ЕИК *****, да заплати на „НДК - КЦС“ ЕАД, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съдебни разноси в размер на 0,37 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред СГС в двуседмичен срок от връчването на преписи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____